

Мисия „Аспарухово“

Събиране на помощи

13 души загубиха живота си във водния ад на 19 юни във варненския квартал „Аспарухово“, много семейства останаха без жилища.

Няколко дни след бедствието, гледайки кадри от наводнението, ми хрумна идеята да съберем пари за нашите пострадали сънародници. Първо се обадих на Сирма Зидаро-Коунова – председател на Българския културен клуб в Острава, защото знаех, че българите от Острава вече са правили дарения след наводненията в община Елин Пелин и с. Бесер. После изпратихме имейли съзвон за помощ, публикувахме призив в списание „Българи“ и във Фейсбук. Отзоваха се няколко българи от Прага, които изпратиха една пета от общата сума. По-голямата част от средствата – 50 000 чешки крони – дари Българският клуб от Острава. Обсъждахме дълго как да направим дарението и стигнахме до извода, че е най-добре събраните средства да не се изпращат на общи сметки – защото не знаем кой, къде и кога ще ги

получи и дали ще стигнат до пострадалите, а да се предадат директно в кметството на „Аспарухово“.

В кметството

Тъй като съм от Варна, можех да предам парите само няколко дни, след като бяха събрани. В края на юли се обадих в кметството на „Аспарухово“ и си уговорих среща с кмета Йордан Николов.

Той одобри решението ни да помогнем на конкретни хора и каза, че има направени списъци, които мога да получа след попълване на съответния формуляр. Запозна ме с Лилия Станчева, която отговаря за връзките с обществеността в кметството и тя ми даде попълнена информация. Получих дълъг списък, в който фигурираха хора от различни улици. В него пишеше кой от какво се нуждае. Получих и друг списък – също с нуждаещи се хора. Четях ту единия, ту другия списък и се чудех кои от стотиците пострадали да избира и как да се ориентирам. Държах обаче семействата, на

които ще помагаме, да имат законно построени къщи.

Свързах се с Манол и Звездомира от групата във Фейсбук „Да помогнем на Аспарухово“ и те ми дадоха необходимата информация. Звездомира дори мина на предварителен оглед. Помогна ми да намеря и семейство Тодорови, които бях видяла по Нова телевизия.

„Аспарухово“ месец след пороя

Попаднах в „Аспарухово“ 40 дни след голямото наводнение. Макар и да съм от Варна, бях ходила един-два пъти в този южен квартал. Това лято обаче се наложи да го посещавам често.

Минахме по улица „Моряшка“ – една от най-пострадалите улици. Снимах полуразрушени къщи, останки от къщи, огромни количества засъхнала кал, разрушени мостове, унищожен и покрит с кал автомобил. Няколко души оправяха покрива на една къща, а малко по-нагоре се виждаше пооредялата гора, пред която спокойно пасяха няколко кози.

Наводнените къщи

Седмица по-късно се срещнах с пострадалите от ул. „Кирил и Методий“.

Много ми помогна брат ми Ивайло, който обикаляше с мен магазините във Варна, за да избираме и купуваме хладилници, маси и столове, пералня, бойлер, спално бельо, клими, покривки, посуда и др. После с колата му пренасяхме някои от покупките на пострадалите. Влизаме в къщите им, питахме ги от какво имат нужда, а те ни разказваха как водата изведнъж е нахлула и заляла приземните етажи, как хората се спасявали, качвайки се на горните етажи.

Първо откарахме комплекта с маса и столове на семейството на Атанаска. Тяхната къща е на няколко етажа, засегнат е най-много приземният етаж, където са кухнята и трапезарията. Пералнята и хладилникът, след като изсъхнали,

проработили, но някои от мебелите са напълно унищожени.

Невяна показа съсипаната си къща. Не им е останало почти нищо, но не се оплаква. После ме заведе в кварталния мебелен магазин, където поръчахме още два комплекта маси със столове. Там собственичката ни разказа как мъжът ѝ, който притискал вратата по време на наводнението, успял да извика само: „Бягай на горния етаж“. Веднага след това водната стихия нахлула и унищожила всичко – мебели, документи, компютър. Почти нищо не останало. Но нали хората са живи!

Невянка сподели как отначало не ѝ дали помощи, защото нямала лични документи. Затова пък на роми, които записвали и роднините си от „Владиславово“ като пострадали, давали. Освен това живущи на осмите етажи получавали същите помощи, като тези, от приземните етажи. И призна, че в този момент е изпитала огорчение.

Антония ми показа къщата на семейството си и тази на сестра си, които бяха потънали в мухъл, стаите бяха празни, а вратите зееха. Навън в двора също мирише на плесен.

Появи се и пострадалият Кирил. Той не е многословен, не се оплаква, идва да подпише само договора за дарение.

Запознах се и с още една жена, която се казва Невяна. Тя чакаше решение от София и все още не знаеше дали ще може да живее в къщата си.

Беше се преместила при дъщеря си. Къщата на семейството на Манол е празна. Той живее на квартира, а родителите му са в друга. „В момента правим цялостен ремонт. Вече получихме много помощи – храна, дрехи, печка, хладилник. От какво имаме нужда – трудно ми е да кажа, но може би от домашен текстил, чаршафи, посуда.“
„Виждате ли го този чадър? Само това ни остана след наводнението“, казва един млад мъж. „Нямаме вече къща“.

Целодневна детска градина „Пинокио“

Много съм благодарна на кмета на „Аспарухово“ Йордан Николов, който ми разказа за пострадалите детски градини и ме свърза с директорката на детска градина „Пинокио“, г-жа Теменужка Иванова. Няколко часа по-късно вече бях в детската градина. С изрисуваните по стените си приказни герои тя ме върна в детството. Атмосферата в „Пинокио“ е много приятна и жизнерадостна и аз много се радвам, че чрез даренията успяхме да помогнем по някакъв начин на 230-те деца, които посещават градината. Директорката ми каза, че „Пинокио“ съществува от 1950 г. и се състои от две сгради – централна и филиал. Обясни ми, че с щетите в централната част вече са се справили, но имат големи проблеми с другата сграда, която е била по-силно засегната, наводнен е напълно

приземният етаж и там имат нужда от 500-литров бойлер с две серпентини. Г-жа Иванова ме заведе до филиала, който се намира съвсем близо до централната част, и има същия голям и хубав двор-градина. Тя си спомни за онзи късен следобед на 19 юни, когато предали децата на родителите им и малко след това започнало наводнението. На следващия ден в близост до двете сгради се образувала автоморга – приливните вълни довели част от колите, унищожени от пороя. Макар че поводът за срещата ни не беше от най-радостните, аз бях щастлива да се запозная с тази директорка, защото тя с голяма любов говореше за децата и за целия здружен колектив. Не се оплакваше, беше благодарна за помощта, която получава. Няколко дни по-късно, след като се свързах със Сирма Зидаро и й разказах от какво се нуждае детската градина, купих с нейно съгласие необходимия бойлер в Елдом и той бе транспортиран и инсталиран във филиала на ЦИГ „Пинокио“. Там децата вече имат топла вода, благодарение на Българския културен клуб в Острава.

Доброволци и дарители

Квартал „Аспарухово“ бе почистен и възстановен с усилията на доброволци веднага след наводнението. Хиляди хора от различни райони на България се бяха стекли в южната част на Варна, за да ринат, чистят

и дезинфекцират. Те показаха, че са много по-организирани и по-съпричастни към нещастията на пострадалите от някои институции. Други наши сънародници, които не можеха да се включат като доброволци, изпращаха помощи, дарения, есемеси. В дарителската кампания се включиха и Българският културен клуб от Острава, и сдружение „Възраждане“ от Прага, като събраха помощи в размер на 4 400 лева, с които помогнаха на общо осем домакинства и на ЦИГ „Пинокио“. За преодоляване на последствията от бедствията в „Аспарухово“ и на територията на община Варна обаче ще са необходими 27 милиона лева.

Мария Захариева

Паметник – „Символ на доброволци-те“ бе открит в кв. Аспарухово в Деняна Варна – 15 август.

Снимки: Мария Захариева

